

Jubileum chr. school Duivendrecht – 75 jarig bestaan.

Wat ontboezemingen na de geslaagd verlopen reünie ter gelegenheid van het 75- jarig bestaan.

Zij, die zich ingespannen hebben voor deze reünie: hartelijk dank.

Hoeveel kinderen zijn er op deze school geen leerling geweest?

't Ging over de kinderen van nu en van toen!

U was toch ook eens zo jong dat u de lagere school bezocht, die toen nog geen basisschool heette!

U bezocht de lagere school van meester Elfrink in Duivendrecht of van meester Grimme, want dat zei je toen toch tegen een onderwijzer of het hoofd!

Weer later kwam als hoofd meneer den Ouden: hij was nu ook aanwezig.

Leest u al dat er een aanpassing kwam: ik ga niet door met die aanpassingen tot aan de dag van vandaag, want veranderingen gaan nu eenmaal door.

Weet u wie het ook nog mee konden maken? Nou, wij die geweest zijn natuurlijk en daar hoort ook bij meneer Johan van der Veen, nu reeds in de tachtig, dus één van de oudsten onder ons. In de beginfase van de school is hij hier leerling geweest en na veel omzwervingen in Indonesië en krijgsgevangenschap in Japan heeft hij toch Duivendrecht weer kunnen vinden.

Zo ook Gerda Smit oftewel mevr. Grimme, die eerst als leerlinge de school bezocht en later met meester Aart Grimme trouwde. Zij is ook al in de tachtig!

Mevr. Teuning- Albers was ook aanwezig, hoort ook bij de tachtigers en woont in Florisberg in Muiderberg. Zij was in de beginjaren dertig buurmeisje van de iets jongere Aaltje Smit, mijn vrouw. Zij haalde Aaltje op en zo liepen ze de eerste tijd samen naar school!

Zij horen bij de oudsten, naast vele anderen, en als er niet steeds weer kinderen op school waren gekomen dan hadden we nu niet het 75- jarig bestaan kunnen vieren!

Kinderen, daar gaat het om: ouders moeten hun kinderen willen sturen naar een christelijke school en dat ligt nu wel iets anders dan vroeger, want vroeger moest je, als er een verhuiswagen in het dorp verscheen zien dat je een praatje maakte om te weten te komen of er kinderen waren en zo ja, of die niet de chr. school wilden bezoeken.

Ook toen ging er een bepaalde roep uit van een school: is die niet goed, dan heb je het als bestuur moeilijk. Heb je een goed team voor de klassen staan dan ben je al van goede reclame verzekerd!

Van zo'n bestuur heb ik in de jaren '60 tot eind '68 deel mogen uitmaken. We verlieten dit dorp omdat de Bijlmer gebouwd ging worden en het huis waarin we woonden tegen de vlakte moest. Zo was het met velen: de school heeft toen jaren gekend van teruggang. Het siert de school, de leerkrachten, het bestuur, de ouders die hun kinderen bleven sturen, dat zij die tijd te boven zijn gekomen en nog springlevend zijn.

Uit het feit dat zo velen naar deze reünie kwamen spreekt erkenning voor die school, voor de vriendschap die kinderen daar onderling ondervonden, voor de band die ongemerkt toch geweven werd en die zorgde voor herinneringen die blijkbaar zo sterk zijn, dat de reis hier naar toe voor menigeen de moeite waard werd.

Velen zijn gekomen, anderen misten we: ze zijn niet meer onder ons, mensen die ouder waren dan wij misschien of zelfs jongeren! Ze zijn niet vergeten!

Toen ik als voorzitter afscheid nam in '68 schreef ik in het schoolblad iets over de veranderingen, die aanstaande waren en besloot toen met een variant op een Bijbelgedeelte.

Dat wil ik nu ook doen.

Gericht aan u, oud- leerlingen, aan de school met zijn kinderen met hun ouders, zijn leerkrachten en zijn bestuur:

Sta open voor veranderingen, voor de toekomst, behoud het goede!

Muiden,
Jan Toebes